

vide. Jeg tror dog virkelig, at naar det er overladt til de to Thing her at vælge Medlemmer, saa er der med Hensyn til Kvalifikationerne stillet saa god Garanti som vel muligt. Nu siger det ærede Medlem, at det jo kunde tænkes, at man her f. Ex. satte de allerhygste Medlemmer af Studenterforeningens ind i Rigsretten. Ja, den Slags Ting kan man sige, naar man enten er meget theoretisk anlagt og slet ikke kjenner Verden, som den er, eller ogsaa kun har til Formaal at sige Thinget en Ubegagelighed; men ellers tror jeg ikke, man vilde sige det. Jeg tror ellers, at man i hele den øvrige Verden vilde betragte det som en fuldstændig tilstrækkelig bestemt Garanti for Kvalifikationen hos et Medlem af en Ret, en Kommission, en Domstol eller en Administration, at han udnævnes af selve den lovgivende Magt. Jeg gad dog vidst, om der noget Steds findes noget Land, hvor der er sat Kvalifikationsbetingelser for Thingets Valg til saadanne Tillidsposter, ogsaa naar det gjælder Medlemmer af en Rigsret, ligesaa lidt som der er sat saadanne Betingelser med Hensyn til Valget af Regjering, der jo dog ogsaa kan være lagt i det enkelte Things Hænder. Man kunde med samme Ret sige, naar f. Ex. Kamret i en eller anden republikansk Stat, f. Ex. i Schweiz, udnævner en Del af Landets Embedsmænd, at det da kunde tænkes, at de udnævnte f. Ex. lutter Sjovere. Ja, det kan tænkes; men saadanne Absurditeter behøver man ikke at tænke sig, fordi det ikke sker, med mindre man er gennemtrængt af en saa utrolig Foragt for den Repræsentation, man selv er Medlem af, at man tænker sig noget Saadant. Men der er intet Lands Forfatning, der er gået ud fra det, intet Lands Forfatning har i de Tilfælde, hvor Valget til saadanne Poster er overladt Repræsentationen, indladt sig paa at foreskrive Kvalifikationer, og det er i mangfoldige Lande overladt til Repræsentationen at vælge f. Ex. den Art af Domstole, der her er Tale om. Jeg skal eksempelvis nævne Østerrig. I Østerrig bestaar der en dobbelt Ret: En Rigsret, der navnlig har den Bestemmelse at afgjøre Kompetencepørgsmaal, og en øverste Statsdomstol, hvis Bestemmelse det navnlig er at idømme Erstatning og Straf; men disse Domstole ere begge to sammensatte omtrent paa samme Maade, som det her er foreslaaet fra vor Side. Rigsretten i Østerrig sammensættes af begge Kamrene, Herrehuset vælger 6 og Repræsentanternes Hus 6 Medlemmer, begge paa Livstid, og saa staar der nogle almindelige Betegnelser om, at det bør være fremragende, brave og lovhindige Mænd

(Scharling: lovhindige). Ja, men det er ikke det Samme som Retslærde, ethvert Medlem af dette Thing er f. Ex. lovhindig, det vil det ærede Medlem vist ikke benægte. (Scharling: Men ikke Enhver udenfor dette Thing). Nei ganske vist; men en saadan Bestemmelse betyder jo meget Lidt; thi den ubeluffer jo ikke at vælge 6 ganske unge juridiske Kandidater; thi de ere ogsaa lovhindige. I Virkeligheden er det fuldstændig overladt til selve Repræsentationen, hvem den vil vælge. Statsdomstolen vælges paa en lignende Maade kun med den Betingelse, at dens Medlemmer ikke maa være Medlemmer af selve Repræsentationen, men ogsaa derefter er det omtrent overladt til selve Kamrenes Skjøn, hvem de ville vælge, og de vælge hver de halve. Men gaa vi saa over til de Lande, hvor der findes Domstole, der nærmere sig mere til Juryer, er der aldeles ingensomhelst Garantier truffet, f. Ex. i Schweiz, hvor den øverste Domstol sammensættes ved Lodtrækning blandt en stor Mængde Mennesker, og hvor der ikke fordres en Smule mere Kvalifikation, end den almindelige Ret til at være Vælger i Landet, der er slet Ingenting bestemt i saa Henseende. I Norge besættes jo en lille Kvotadel af Rigsretten af Høiesteret, men det store Flertal ved Valg af Repræsentationen indenfor dens egne Medlemmer; men der eksisterer aldeles ingen Garantier med Hensyn til visse juridiske Kvalifikationer. Hvad navnlig den juridiske Kvalifikation angaar, at det skulde fordres, at det skulde være retslærde eller retshindige Mænd, der fik Sæde i Rigsretten, er det en Bestemmelse, som jaare lidt findes andre Steder, saaledes at Danmark er et af de saa Lande, som har det juridiske Element saaledes repræsenteret. Jeg nævnedes før, at i Østerrig staar kun den Bestemmelse, at det skal være lovhindige Mænd; men da det er Mænd, der vælges udenfor selve Rigsraadet, saa kan man vælge, hvem man vil, haade til Rigsretten og til den øverste Domstol, altsaa Lægmand. Komme vi til Ungarn, vil det Samme vise sig, idet den øverste Domstol er Herrehuset. Men Herrehuset i Ungarn er et arveligt Herrehus af Landets Magnater, af hvilke vistnok overordentlig Saa give sig af, med at studere Jura, og hvis store Flertal næppe er mere juridisk dannet, end Godsfeierstanden pleier at være, og vistnok endog, noget mindre i Ungarn end andre Steder. Komme vi til Schweiz, er den øverste Domstol, som jeg før nævnedes, sammensat af Nævnninger, der ere valgte fuldstændig paa Grundlag af den almindelige Valgret uden nogen juridiske Kvalifika-